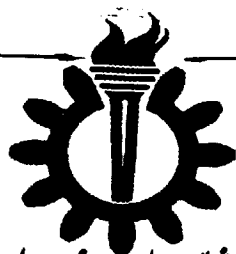

٢٧٩٩٧

دانشگاه علم و صنعت ایران

دانشکده مکانیک

۱۳۷۸ / ۱۱ / ۱۱

بررسی فرآیند احتراق در بویلرهای نیروگاهی

۱۴۸۷۷

همایون فیض

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته مهندسی مکانیک

استاد راهنما: دکتر سیدمصطفی حسینعلی پور

پائیز ۱۳۷۸

۲۷۶۹۷

تقدیم بہ

پدر و مادر

بزرگوارہ

چکیده

با توجه به قیمت روز افزون سوخت‌های فسیلی و همچنین آلودگی محیط زیست بهبود مسأله احتراق سوخت در نیروگاه‌ها اهمیت خاصی دارد تا علاوه بر صرفه‌جویی در مصرف، آلودگی ناشی از آلاینده‌های مختلف نظیر اکسیدهای نیتروژن و مونواکسید کربن کاهش یابد.

احتراق کامل در بویلرهای نیروگاهی با استفاده از هوای تئوری (استوکیومتری) حاصل نمی‌شود و معمولاً مقداری مونواکسید کربن در محصولات احتراق دیده می‌شود. با زیاد کردن هوای ورودی یعنی دمیدن هوای اضافی، غلظت مونواکسید کربن کاهش می‌یابد اما از طرفی این عمل سبب کاهش راندمان احتراق می‌شود زیرا بخش قابل ملاحظه‌ای از انرژی حاصل از احتراق صرف گرم کردن هوای احتراق می‌گردد که همراه محصولات احتراق از دودکش خارج می‌شود.

در بارهای مختلف مقدار بهینه درصد هوای اضافی متغیر بوده و در هر نیروگاهی بسته به نوع مشعل‌ها، کیفیت اختلاط هوا با سوخت متفاوت است و بصورت تجربی در هر نیروگاهی بدست می‌آید. اما با توجه به رفتار گذرای سیستم لازم است که یک سیستم کنترل احتراق تعبیه شود. ایجاد این سیستم کنترل خودکار احتراق مستلزم مدلسازی سیستم در حالت دینامیکی و در نهایت یافتن تابع تبدیل کلی با ورودی میزان دبی هوا و خروجی مقدار اکسیژن حس شده در سنسور می‌باشد.

در این پایان‌نامه یک مدل دینامیکی از احتراق برای یافتن پاسخ سیستم (میزان محصولات احتراق) در زمان‌های مختلف بازای تغییر زاویه دمپر هوا (یا دبی حجمی هوا) بدست می‌آید که پس از اصلاح این مدل توسط ضرایبی که از نمونه واقعی بدست می‌آید می‌توان یک سیستم کنترل کننده روی آن پیاده سازی نمود.

در کویری روحمان تسخیر شد
آب عشق از خاکمان تبخیر شد
ر.واعظ شهرستانی

تقدیر و تشکر:

ضمن سپاس بیکران خداوند، بر خود لازم می‌دانم از گروه مکانیک پژوهشگاه نیرو که امکانات پژوهشی جهت انجام یک پروژه کاربردی را در اختیار اینجانب قرار داده تشکر نمایم. ضمناً از استاد محترم جناب آقای دکتر سیدمصطفی حسینی‌پور که با ارائه راهنمایی‌های مدیرانه و دلسوزانه خود، نظارت و سرپرستی این پروژه را به عهده داشتند، صمیمانه قدردانی می‌نمایم. همچنین از اعضای هیات داوری بخاطر حضور در جلسه دفاعیه و فراهم نمودن امکان ارائه پربار آن، صمیمانه تشکر نموده و سپاس خود را به حضورشان تقدیم می‌دارم. از همکاری آقای مهندس شهام افشار کرمانشاهی کمال تشکر را دارم.

مهر ۱۳۷۸

۱	فصل اول: تعریف و اهداف پروژه	۱
۱	۱-۱ مقدمه	۱
۲	۲-۱ مروریادبیات	۲
۳	۳-۱ بهینه سازی احتراق	۳
۳	۱-۳-۱ کنترل نسبت سوخت به هوا	۳
۳	۱-۳-۱-۱ عوامل موثر بر بازده احتراق	۳
۴	۲-۳-۱ روشهای کنترل نسبت سوخت به هوا	۴
۷	۳-۱-۳-۱ سیستم کنترل ایده آل	۷
۹	۲-۳-۱ کنترل دمای گازهای احتراق	۹
۹	۱-۲-۳-۱ انتشار تری اکسید سولفور و تأثیر آن بر روی دمای نقطه شبنم	۹
۹	۲-۲-۳-۱ اندازه گیری و محدودیت های دمای نقطه شبنم	۹
۱۴	۴-۱ بررسی مسیر سوخت و هوا در بویلر	۱۴
۱۴	۱-۴-۱ مقدمه	۱۴
۱۴	۲-۴-۱ سیستم آب - بخار	۱۴
۲۲	۳-۴-۱ سیستم هوای احتراق بویلر	۲۲
۲۲	۳-۳-۴-۱ جریان طبیعی و اجباری	۲۲
۲۴	۳-۳-۴-۱ بویلرهای تحت فشار	۲۴
۲۴	۳-۳-۴-۱ بویلرهای تحت خلاء	۲۴
۲۷	۴-۳-۴-۱ دریچه های تنظیم هوا (دمپر)	۲۷
۳۱	۵-۳-۴-۱ فن های دورمتغیر	۳۱
۳۳	۴-۴-۱ مشعل ها	۳۳
۳۳	۱-۴-۴-۱ انواع سوخت های مصرفی	۳۳
۳۸	۲-۴-۴-۱ مشعل های گازی	۳۸
۴۰	۳-۴-۴-۱ مشعل های سوخت مایع	۴۰
۴۷	فصل دوم: مدلسازی احتراق در حالت استاتیکی	۴۷
۴۷	مقدمه	۴۷
۴۷	۱-۲ احتراق استوکیومتری	۴۷
۴۸	۱-۱-۲ آنتالپی مطلق و آنتالپی تشکیل	۴۸
۴۹	۲-۱-۲ آنتالپی احتراق و وارزش های حرارتی	۴۹
۵۱	۳-۱-۲ درجه حرارت آدیاباتیک شعله	۵۱

۵۳.....	۲-۲ احتراق استوکیومتری در انواع سوختها
۵۳.....	۱-۲-۲ اوزان اتمی و ترکیب سوخت و هوا
۵۳.....	۲-۲-۲ محاسبه نسبت سوخت به هوا استوکیومتری برای هیدروکربنها
۵۵.....	۳-۲-۲ محاسبه نسبت سوخت به هوا برای سوختهای اکسیژنه
۵۶.....	۴-۲-۲ محاسبه نسبت هوا به سوخت استوکیومتری برای سوختهای سولفور دار
۵۶.....	۵-۲-۲ محاسبه نسبتهای هوا به سوخت استوکیومتری برای سوختهای نیتروژن دار
۵۷.....	۶-۲-۲ محاسبه نسبتهای هوا به سوخت استوکیومتری برای سوختهای شامل آب
۵۷.....	۷-۲-۲ سوختهای بدون اتم کربن
۵۷.....	۸-۲-۲ تأثیر رطوبت هوا
۵۸.....	۳-۲ تعادل شیمیائی
۵۸.....	۱-۳-۲ محدوده تعادل شیمیائی
۶۱.....	۲-۳-۲ ثابت تعادلی برای مخلوطهای گاز ایده آل
۶۳.....	۴-۲ احتراق غیر استوکیومتری
۶۳.....	۱-۴-۲ معادله احتراق
۶۶.....	۲-۴-۲ روش حل معادلات
۶۹.....	فصل سوم: بررسی فرآیند احتراق در حالت گذرا
۶۹.....	مقدمه
۷۰.....	۱-۳ موتور پله ای
۷۰.....	۲-۳ دمپر هوا
۷۲.....	۳-۳ محفظه احتراق
۷۲.....	۱-۳-۳ مدل ریاضی احتراق
۷۶.....	۲-۳-۳ موازنه دی اکسید کربن
۷۷.....	۳-۳-۳ موازنه مونواکسید کربن
۷۸.....	۴-۳-۳ موازنه نیتروژن
۷۸.....	۵-۳-۳ موازنه دی اکسید گوگرد
۷۹.....	۶-۳-۳ موازنه آب
۸۲.....	۴-۳ کانال گازهای احتراق
۸۲.....	۵-۳ محفظه جمع کننده
۸۲.....	۶-۳ سنسور اکسیژن
۸۴.....	۷-۳ تابع تبدیل کلی سیستم

فصل چهارم: الگوریتم‌ها و برنامه‌های کامپیوتری	۸۵
۱-۴ مقدمه	۸۵
۲-۴ الگوریتم برنامه <i>ProdResp1.m</i>	۸۷
۳-۴ الگوریتم برنامه <i>ProdResp2.m</i>	۸۸
۴-۴ نتایج	۹۱
۵-۴ مقایسه نتایج و صحت آنها	۱۰۱
۶-۴ نتیجه‌گیری	۱۰۴
۷-۴ پیشنهادات	۱۰۴
ضمیمه الف - محاسبه حجم محصولات احتراق، دما و بازده احتراق در حالت استوکیومتری و غیراستوکیومتری ...	۱۰۶
ضمیمه ب - محاسبه دمای آدیاباتیک شعله	۱۱۰
ضمیمه ج - روش نیوتن رافسون اصلاح شده	۱۱۱
فهرست مراجع	۱۱۲

فصل اول:

۱-۱	تغییرات اتلاف انرژی، میزان مونواکسید کربن و اکسیژن نسبت به هوای اضافی	۵
۲-۱	تأثیر احتراق در حالت واقعی و تغییر نمودار تئوری اتلاف انرژی	۶
۳-۱	دستگاه اندازه گیر مونواکسید کربن	۸
۴-۱	تغییرات دمای گازهای خروجی بر حسب غلظت تری اکسید گوگرد در محصولات	۱۰
۵-۱	شماتیک دستگاه اندازه گیر نقطه شبنم	۱۱
۶-۱	تغییرات دمای نقطه شبنم بر حسب هوای اضافی در سوخت‌ها با درصد گوگرد مختلف	۱۲
۷-۱	رابطه بین دمای نقطه شبنم، مونواکسید کربن و هوای اضافی	۱۳
۸-۱	تغییرات اتلاف انرژی در بویلر نسبت به دمای گازهای خروجی و محدوده خوردگی	۱۵
۹-۱	طرح ساده و شماتیک یک بویلر نیروگاهی	۱۷
۱۰-۱	درام در بویلر لوله آبی	۱۷
۱۱-۱	گردش در بویلر لوله آبی	۱۷
۱۲-۱	وضعیت سوپرهیترها در بویلر	۱۸
۱۳-۱	طرز کار شماتیک گرمکن هوا	۱۹
۱۴-۱	طرز کار شماتیک اکونومایزر	۱۹
۱۵-۱	نمایی از دیگ بخار نیروگاه طوس	۲۰
۱۶-۱	مسیر هوای احتراق در نیروگاه طوس	۲۱
۱۷-۱	افت فشار سیستم احتراق بویلر (بدون پیش گرمکن هوا)	۲۳
۱۸-۱	افت فشار سیستم احتراق بویلر (با پیش گرمکن هوا)	۲۳
۱۹-۱	اثر دودکش در بویلرها	۲۳
۲۰-۱	مقدار مکش دودکش بر حسب ارتفاع و دمای گازهای خروجی	۲۵
۲۱-۱	آرایش اجزاء سیستم احتراق بویلرهای تحت فشار	۲۵
۲۲-۱	پروفیل فشار در بویلرهای تحت فشار (بدون پیش گرمکن هوا)	۲۵
۲۳-۱	پروفیل فشار در بویلرهای تحت فشار (با پیش گرمکن هوا)	۲۶
۲۴-۱	آرایش اجزاء سیستم احتراق بویلرهای تحت خلاء (با پیش گرمکن هوا)	۲۶
۲۵-۱	آرایش اجزاء سیستم احتراق بویلرهای تحت خلاء (بدون پیش گرمکن هوا)	۲۶
۲۶-۱	مشخصه جریانی دمپر هوا	۲۸
۲۷-۱	دمپرها با مکانیزم زاویه‌ای	۲۸
۲۸-۱	منحنی مشخصه جریان برای دمپرها با مکانیزم زاویه‌ای	۲۹
۲۹-۱	منحنی مشخصه جریان برای دمپرها با مکانیزم موازی	۲۹
۳۰-۱	نحوه عملکرد محرک‌های نیوماتیکی دمپر هوا	۳۰

۳۰	نحوه عملکرد محرک‌های الکتریکی دمپر هوا	۳۱-۱
۳۲	منحنی‌های مشخصه فن‌های دور متغیر	۳۲-۱
۳۲	ترکیب دمپر و فن‌های دور متغیر	۳۳-۱
۳۴	مقایسه روش‌های کاهش توان مصرفی	۳۴-۱
۳۵	مراحل مورد نیاز جهت احتراق کامل	۳۵-۱
۳۶	منحنی نمونه تغییرات هوای اضافی بر حسب بار	۳۶-۱
۳۷	آرایش تجهیزات اندازه‌گیری و تقلیل فشار گاز طبیعی	۳۷-۱
۳۷	آرایش تجهیزات پمپاژ و گرمایش سوخت مازوت	۳۸-۱
۳۹	منحنی لزجت بر حسب دما برای سوخت مازوت	۳۹-۱
۳۹	ایجاد ورتکس در جریان هوای ورودی مشعل	۴۰-۱
۴۱	انواع مختلف مشعل‌های گازی	۴۱-۱
۴۱	مشعل گازی اسپاد	۴۲-۱
۴۲	مشعل‌های جریان مماسی با قابلیت تغییر زاویه	۴۳-۱
۴۴	دیفیوزر در مشعل‌های سوخت مایع	۴۴-۱
۴۴	اتمیزاسیون مازوت	۴۵-۱
۴۴	نازل Y شکل جهت پودر کردن سوخت مایع	۴۶-۱
۴۴	نوک مشعل‌ها با اتمیزاسیون فشاری	۴۷-۱
۴۵	سطح مقطع مشعل با جریان برگشتی	۴۸-۱
۴۵	مشعل با هوای اضافی کم	۴۹-۱

فصل دوم:

۵۰	آنتالپی مطلق اتم اکسیژن و اکسیژن دو اتمی	۱-۲
۵۰	راکتور با جریان یکنواخت	۲-۲
۵۲	آنتالپی احتراق بصورت گرافیکی	۳-۲
۵۲	دمای آدیاباتیک شعله بصورت گرافیکی	۴-۲
۶۰	محدوده تعادلی برای واکنش شیمیایی آدیاباتیک	۵-۲
۶۰	محدوده تعادلی برای واکنش شیمیایی آدیاباتیک	۶-۲

فصل سوم:

۷۱	مدلی برای کوره	۱-۳
۷۱	تغییر دبی حجمی هوا با زاویه دمپر هوا	۲-۳
۷۲	حجم کنترل اکسیژن	۳-۳
۷۳	حجم کنترل اکسیژن	۴-۳
۷۴	سوختن در حالت استاتیکی	۵-۳

فهرست جداول

عنوان	صفحه
فصل اول :	
۱-۱ مشخصات گاز طبیعی ایران	۳۶
۲-۱ مشخصات دو نوع سوخت مازوت	۳۶
۳-۱ اطلاعاتی در مورد مشعل‌های سوخت مایع	۴۶
فصل دوم :	
۱-۲ نسبت هوا به سوخت استوکیومتری برای متان و کربن جامد	۵۰
۲-۲ اوزان اتمی المانهای موجود در سوخت	۵۳
۳-۲ ترکیب هوا و حجم‌های نسبی هر کدام از اجزاء آن	۵۴
فصل سوم :	
۱-۴ مقایسه نتایج استاتیکی حاصل از برنامه <i>ProdResp1.m</i> با نتایج مرجع ۴ برای نسبت تعادلی ۱/۲۵	۱۰۱
۲-۴ مقایسه نتایج استاتیکی حاصل از برنامه <i>ProdResp1.m</i> با نتایج مرجع ۴ برای نسبت تعادلی ۰/۷۴	۱۰۱
۳-۴ مقایسه نتایج حاصل از برنامه <i>ProdResp2.m</i> با مرجع ۱۷	۱۰۱

فصل اول

تعریف و اهداف پروژه

۱-۱ مقدمه

یک سیستم کنترل احتراق اطلاعاتی پیرامون میزان اکسیژن موجود در محصولات احتراق که از دودکش خارج می‌شود را گرفته و آن را با نقطه تنظیم جهت احتراق کامل مقایسه کرده و خطای حاصله را اصلاح می‌کند. پارامتر کنترلی ممکن است میزان اکسیژن موجود در محصولات احتراق یا میزان مونواکسید موجود در محصولات باشد که در واقع سیستم کنترلی باید طوری عمل کند که هیچیک از این دو در محصولات احتراق وجود نداشته باشند زیرا وجود آنها باعث اتلاف در سیستم و کاهش راندمان می‌شود بخصوص که مونواکسید کربن باعث آلودگی هوا نیز می‌شود.

وجود اکسیژن در محصولات احتراق نشان می‌دهد که هوای دمیده شده توسط دمپر هوا گرم شده و سپس از دودکش به بیرون رانده می‌شود که در این حالت هوای دمیده شده به کوره بیشتر از مقدار هوایی بوده که برای احتراق کامل لازم است. وجود گاز بسیار سمی و خطرناک مونواکسید کربن نیز در محصولات احتراق نشان می‌دهد اکسیداسیون کامل رخ نداده و میزان هوای دمیده شده کمتر از مقدار لازم برای احتراق استوکیومتری است.

ایجاد این سیستم کنترل احتراق، مستلزم مدلسازی سیستم در حالت دینامیکی می‌باشد. این مدل شامل قسمت‌های مختلف مسیر سوخت و هوا در بویلر می‌باشد که یکی از مهمترین آنها محفظه احتراق است. هدف اصلی این پروژه یافتن میزان محصولات احتراق در حالت دینامیکی برای محفظه احتراق می‌باشد. البته المانهای دیگر مدل دینامیکی نظیر موتور پله‌ای، دمپر هوا، محفظه جمع‌کننده، کانال گازهای احتراق، سنسور اکسیژن و دودکش نیز بطور مختصر آورده شده است تا طراح سیستم کنترل بتواند از توابع تبدیل هر کدام استفاده کرده و سیستم کنترل را پیاده‌سازی نماید.

برای اینکه خواننده دید بیشتری نسبت به پارامترهای مؤثر در احتراق در نیروگاه داشته باشد در قسمت ۱-۳ ابتدا مروری بر این عوامل داشته و طرق بهینه‌سازی احتراق بررسی می‌شود. سپس برای شناسایی بیشتر مسیر سوخت و هوا در بویلرهای نیروگاهی در قسمت ۱-۴ بخش‌های مختلف بویلر از این دیدگاه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

بعلت آنکه مدل محفظه احتراق شامل تعدادی معادلات دیفرانسیلی است که بعضی از پارامترهای موجود در این معادلات بستگی به مقادیر احتراق در حالت پایدار دارند ابتدا در فصل دوم احتراق در حالت پایدار بررسی شده است که علاوه بر معرفی پارامترهای لازم، روش محاسبه محصولات احتراق در حالت پایدار با در نظر گرفتن کلیه محصولات که امکان تولید دارند نیز بیان شده است. در فصل سوم نیز تک تک توابع تبدیل المانهای مسیر سوخت و هوا به دست آمده است که آنچه در این پروژه اهمیت بیشتری دارد یافتن معادلات گذرا در محفظه احتراق می باشد که قادر است پاسخ محفظه احتراق را از نظر میزان محصولات خروجی، در برابر ورودی سوخت و هوا محاسبه نماید.

در آخرین فصل الگوریتم برنامه های کامپیوتری نوشته شده برای پاسخ دینامیکی محفظه احتراق ارائه شده و نتایج این برنامه ها بازای تحریک های مختلف (دبی حجمی هوا) برای انواع سوخت ها آورده شده است. در نهایت مقایسه ای بین روش های مختلف مورد استفاده در این پروژه و نتایج آنها انجام می شود.

۱-۲ مرور ادبیات

در سال ۱۹۷۶ آقایان گوردن^۱ و مک براید^۲ در مقاله منتشر شده از سازمان ناسا^۳ یک برنامه کامپیوتری جهت محاسبه ترکیب تعادل شیمیایی، بازده راکت و شوک های برخورد کننده و منعکس شده ارائه نمودند [۱].

در سال ۱۹۷۸ کمپانی بابکوک و ویلکاکس^۴ در کتاب *Steam, it's generation and use* نیز مبحثی پیرامون اصول احتراق عنوان نمود که در آن الگوریتم هایی جهت محاسبه محصولات احتراق برای سوخت های زغال سنگ، گاز طبیعی و گازوئیل ارائه شده است که در چاپ های بعدی این کتاب یک نمودار گرافیکی آورده شده که برای انواع سوخت ها در هوای اضافی مختلف، محصولات احتراق قابل محاسبه می باشند [۲].

در سال ۱۹۸۱ نیز آقای رینولدز^۵ یک برنامه کامپیوتری برای آنالیز تعادل شیمیایی با روش مینیمم کردن تابع گیبس ارائه کرد [۳]. در این مقاله و مقاله منتشر شده توسط ناسا فقط تئوری کار توضیح داده شده و لیست برنامه های کامپیوتری آنها نیز در دسترس نیست. تئوری این مباحث در کتاب های جدید احتراق (مراجع ۴ و ۵) نیز یافت می شود. لازم به ذکر است که در تمامی موارد عنوان شده محصولات احتراق در حالت پایدار بررسی شده و بحثی از حالت دینامیکی احتراق نمی شود. طرح مسئله دینامیکی احتراق در بویلر توسط آقای کرتنیک^۶ آغاز شد و در مقاله ای که در سال ۱۹۸۵ ارائه نمود معادلات دینامیکی احتراق در بویلرهای نیروگاهی را بیان کرد و یک مدل گذرا از سیستم احتراق در آورد و این مدل را با نتایجی که از تست یک نیروگاه در کشور یوگوسلاوی بدست آورده بود مقایسه کرد که نشان می داد مدل خوبی است [۶]. بعد از آن

^۱ Gordon

^۲ McBride

^۳ NASA

^۴ Babcock & Wilcox

^۵ Reynolds

^۶ Cretnik

آقایان فانستیل^۱ و آیزرمن^۲ با استفاده از این مدل برای محفظه احتراق و مدلسازی قسمت‌های دیگر مسیر سوخت و هوا در بویلر یک کنترل کننده PI طراحی نمودند و در نهایت یک سیستم کنترل احتراق بدست آمد [۷]. پارامتر کنترل کننده در این سیستم‌ها، میزان اکسیژن موجود در محصولات احتراق می‌باشد که توسط سنسور اکسیژن حس می‌شود. سیستم کنترل احتراق کاملتری نیز بعداً توسط آقای ریلی^۳ و همکارانش طراحی و پیاده سازی شده است که میزان اکسیژن و مونواکسید کربن تولید شده بعنوان پارامترهای کنترلی در نظر گرفته شده‌اند [۸]. روش‌های دیگری بغیر از روش استفاده از مدل ذکر شده برای محفظه احتراق جهت پیاده‌سازی سیستم خودکار احتراق وجود دارد که در مراجع ۹ و ۱۰ یافت می‌شود.

۱-۳-۱ بهینه سازی احتراق

اصلی‌ترین اتلاف انرژی در احتراق، اتلاف حرارت بصورت گرمای محسوس می‌باشد، یعنی اتلافی که در حین انتشار گازهای حاصل از احتراق به اتمسفر صورت می‌گیرد. برای کاهش این اتلاف انرژی دو نکته را باید رعایت کرد. اول کاهش جرم این گازهای داغ با کنترل کردن نسبت سوخت به هوا و دوم کاهش دمای این گازها با بکارگیری مبدل‌های حرارتی از جمله پیش گرمکن‌های هوا. اکنون به بررسی این روش‌ها می‌پردازیم:

۱-۳-۱-۱ کنترل نسبت سوخت به هوا

شکل ۱-۱ اتلاف انرژی از سیستم احتراق ایده‌آل را نشان می‌دهد. همانطور که دیده می‌شود با هوای اضافی کم احتراق ناقص بوده و مونواکسید کربن، دوده و مواد جامد تولید می‌شود. اگر هوای اضافی افزایش یابد اتلاف حرارتی نیز افزایش می‌یابد. بازده حداکثر سیستم هنگامی رخ می‌دهد که مونواکسید کربن بسیار کم بهمراه حداقل اتلاف انرژی داشته باشیم. برای این منظور حلقه کنترل باید نسبت سوخت به هوا را (در تمامی شرایط کارکرد) در این نقطه نگاه دارد.

۱-۳-۱-۱ عوامل مؤثر بر بازده احتراق

عواملی که بر سیستم احتراق واقعی (نه ایده‌آل) مؤثرند عبارتند از:

- مخلوط شدن هوا و سوخت: تغییر در نرخ سوختن مستلزم تغییر در دبی هوا و سوخت ورودی به مشعل‌ها می‌باشد که همزمان با آن، مخلوط شدن هوا و سوخت باید همچنان با کیفیت باقی بماند زیرا خوب مخلوط نشدن هوا با سوخت باعث می‌شود که قسمتی از هوای احتراق هرگز در فرآیند احتراق شرکت نکرده و در نتیجه باید هوای اضافی بیشتری برای احتراق کامل به مشعل‌ها وارد نمائیم.

- تقسیم سوخت و هوا در سیستم‌های چند مشعلی: در سیستم‌های چند مشعلی فرض می‌شود که هر مشعل بطور جداگانه، مقدار یکسانی از هوا و سوخت در شرایط کارکرد مختلف خواهد داشت، در صورتیکه مسلماً بعضی مشعل‌ها با هوای اضافی بیشتری نسبت به بقیه کار می‌کنند و در نتیجه در مشعل‌های دیگر دوده و ذرات جامد تولید می‌شود. برای اجتناب از

^۱ Pfannstiel

^۲ Isermann

^۳ Reilly

تولید این مواد و غنی شدن سوخت از هوای مورد نیاز در تمامی مشعل‌ها سیستم احتراق با هوای اضافی بیشتری نسبت به حالت ایده‌آل کار می‌کند که البته این امر باعث اتلاف حرارتی بیشتر در سیستم و کمتر شدن بازده سیستم می‌گردد.

- اتمیزاسیون سوخت مایع: در حالتی که سوخت مایع داریم لازم است که سوخت بصورت اسپری نرم، اتمیزه شود. با تغییر کردن نرخ سوختن و در نتیجه تغییر دبی سوخت و هوا کیفیت اتمیزاسیون از دست رفته و بازده آن تغییر می‌کند و در نتیجه سوخت به نرمی و با سرعت نمی‌سوزد. بنابراین با کاهش بازده اتمیزاسیون، هوای اضافی بیشتری لازم است تا احتراق کامل حاصل شود که البته این باعث افزایش اتلاف حرارت محسوس می‌شود.

- پودر کردن سوخت جامد: دو قسمت اصلی سیستم‌های زغال‌سوز عبارتند از پودر کننده و مشعل. پودر کننده، زغال را به پودرهای نرم تبدیل می‌کند و مشعل مخلوط پودر و هوای اولیه را با هوای ثانویه در نسبت‌های معینی مخلوط می‌نماید. بنابراین عدم کارکرد صحیح در هر کدام از این قسمت‌ها، نیاز به هوای بیشتری ایجاد کرده تا احتراق کامل حاصل گردد، که این هوای بیشتر باعث اتلاف می‌گردد.

- خرابی مشعل: مشعل نیز مانند هر وسیله دیگری نیاز به تعمیر و مواظبت دارد. مشعل‌ها برای محدوده‌های مشخص طراحی شده‌اند تا بازدهی خوبی داشته باشند و لذا خرابی آنها باعث بازدهی کم در احتراق گردیده و نتیجتاً هوای اضافی بیشتری جهت احتراق کامل لازم خواهد بود.

بنابراین مقدار هوای اضافی که در شکل ۱-۱ معرف بازده حداکثر می‌باشد تغییر می‌کند. این مطلب در شکل ۱-۲ بوضوح دیده می‌شود یعنی مقدار هوای اضافی در بازده حداکثر حالت ایده‌آل (مقدار A_1) به مقدار A_2 تغییر کرده و اتلاف انرژی از E_1 به E_2 افزایش می‌یابد و در نتیجه مقدار E_2 معرف بازده حداکثر، قابل دسترسی در این نسبت سوخت به هوا می‌باشد. بنابراین برای رسیدن به بازده حداکثر لازم است که مطالب زیر را در نظر داشت.

- ۱- نسبت سوخت به هوا را در شرایط مختلف احتراق بصورت اتوماتیک کنترل کرده تا بازده احتراق همیشه حداکثر باشد.
- ۲- هر تغییر در شرایط احتراق که باعث کارکرد غیر صحیح می‌شود را به سرعت تشخیص داده و اپراتور به عکس العمل در برابر آن آگاه باشد تا سیستم به حالت بهینه با بازده حداکثر باز گردد.

۱-۳-۱ روش‌های کنترل نسبت سوخت به هوا

اندازه‌گیری اکسیژن در گازهای احتراق: رویت اکسیژن اضافی در گازهای حاصل از احتراق و رسیدن به کمترین هوای مورد نیاز برای احتراق کامل روشی است که از قدیم مرسوم بوده است. در سالهای اخیر استفاده از پروب اکسیژن زیرکینا (شکل ۳-۱۱) این تکنیک را بسیار قابل اطمینان نموده که نسبتاً هم ارزان می‌باشد. مزیت این روش اینست که بازده احتراق مستقیماً قابل محاسبه می‌باشد. معایب این روش نیز عبارتند از:

- با تغییر شرایط احتراق لازم است که مقدار هوای اضافی نیز تغییر کند تا احتراق کامل باشد. یعنی نقطه تنظیم کنترل برای اکسیژن اضافی باید بر طبق این تغییر شرایط، تغییر کند. اما تغییر دقیق شرایط احتراق بطور کلی ناشناخته است و در نتیجه یافتن این نقطه تنظیم مشکل است و بنابراین معمولاً مقدار اکسیژن اضافی باندازه کافی زیادتر انتخاب می‌گردد تا احتراق